

Передплата	
на «РУСЛАНА» вносити:	
в Австрії:	
на цілий рік	12 р. ав.
на пів року	6 р. ав.
на чверть року	3 р. ав.
на місяць	1 р. ав.
За границю:	
на цілий рік	20 рублів
	або 40 франків
на пів року	10 рублів
	або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.	

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.
 Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» лід ч. 9 ул. Коперійка. — Експедиция місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.
 Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Режлямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Запросини до передплати.

Почало ся третє чвертьрічє нашого видавництва. Тимто просимо відновити передплату, щоби можна управильнити експедицію. Всіх, що мають залежности за минувше чвертьрічє, просимо о скорє вирівнанє тихже, позаяк мусимо все оплачувати готівкою і не користуємо ся ніяким кредитом.

Від Адміністрації «Руслана».

Що буде?

Нині можна поставити таке питанє в виду, що більша посілість німецька — услівно чи безуслівно — станула вже по стороні обструкції. Шож буде?

В першій лінії може спробує ще правительство дальше мирити Німців. Се не виключене, хоч можна предвидіти, що евентуальні переговори з Німцями розібють ся так само як розбили ся доси. Але доказ непримиримости треба перевести до кінця. Треба показати, що Німці лише на устах мають рівноправність всіх народів австрійських, а що на ділі розходить ся їм о продовженє давної гегемонії над Славянами.

В осени треба машину парламентарну на ново пустити в рух. Се конечність. Правительство має перед собою важні справи до полагоди. Оно мусить перевести вибір спільних делегацій, полагодити бюджет на 1898 рік, уможливити впровадженє нової процедури цивільної, відновити митово-торговельну умову з Угорщиною і поправити долю урядників державних і духовенства, що звязанє з законом о підвишеню податків консумційних. Однакож до осени внутрішня ситуація не поллучить ся. Німці заповіли найвиразнійше не лише продовжати, але ще інтензивнійше вести обструк-

цію. Обструкція та спинить і в осени всяку позитивну роботу. Якаж евентуальність? Евентуальність така, що правительство опять закрие раду державну. А відтак? Відтак для него нема другого виходу, як скликати сойми і завізвати їх на основі §. 12 статутів своїх до вибору делегацій до центрального парламенту, як се бувало перед 1873 роком, т. є. перед заведенєм безпосередних виборів до ради державної. Параграф 12 статутів соймових не знесений de facto. Він існує, хоч не виконуєсь, а може увійти в жите, наколи покаже ся, що парламент з безпосередних виборів неможливий.

Сойми радо обішлють центральний парламент. Ониж в своїм часі протестували по части против закона о безпосередних виборах. Не обішлють парламенту хиба сойми шлеский, стирійский та каринтийский, де обструкціоністи мають чисельну перевагу. Прочі згодять ся на висилку делегацій і таким чином зложить ся парламент новий, в котрого склад увійдуть на всякий случай елементи більше умірковані, елементи, що рущать машину парламентарну з місця. Угорщина не всилі протестувати проти відновленя старої конституції, наколи нова з 1873 і 1896 року показала ся непрактичною. Справи державні не можуть чейже застоювати ся in infinitum.

А може теперішнє правительство відкличе язикові розпорядженя? Ся евентуальність виключена. То може уступити гр. Бадені, а его наслідник відкличе згадані розпорядженя? І се неможливе, а сли би прийшло до того, то чи новє правительство гідне устояти ся проти евентуальної обструкції теперішньої більшости парламентарної? Мабуть ні! А теперішня більшість парламентарна, хоч нечисленна, потрафить таки при першій лутній нагоді

повалити всяке новє міністерство, чи то Мервельта чи бар. Гавча. Вихід сими воротами так тяжкий, як тяжкий вихід для теперішнього правительства в виду німецької обструкції.

Про систованє конституції серію — не можна говорити. Систованє конституції противить ся услівям дуалізму. Долитавщина мусить управляти собою по конституційному, але може вернути до конституції з 1867 року, наколи змінена конституція з 1873 і 1896 року показала ся в практиці не лише неможливою але і шкідною для державних інтересів. Австрия опиралась, щоби наглядно представити річ, від 1873 року на парламенті, що виїшов з безпосередних виборів, а в 1896 р. був доповнений ще законом о V. курії. Єслиж тепер показало ся, що сей парламент не в силі функціонувати правильно, то корона може зовсім сьміло вернути до парламенту центрального з 1867 року. Таке сталось перед літами в Сербії. Велику скупщину заступлено меньшою. Таке сталось в своїм часі і в Болгарії. Змінились обставини в Сербії, то король Александер скликав знова велику скупщину. Получшать ся обставини і в нашій Долитавщині, то буде можна вернути і до безпосередних виборів і до V. курії.

А хто відтак припише собі вину за всі ті непотрібні перевороты? А вжеж ніхто другий як Німці обструкціоністи і їх щирі союзники — соціальні демократи. Оба ті чинники коплють гріб хоч не для центрального парламенту взагалі, то таки для парламенту, що стояв независимо від соймів і найширшим верствам горожан австрійських подав право, заступати свої інтереси. Они власноруч валять будову, котра могла бути ареопагом дійсної справедливости і успішного законодавства. А довершують они ту роботу свою в імені ін-

Забавка не до забави.

Евгена Мандичевского.

I.

Як сотки пивших хаток, стояла і та докотої хочу читателів запровадити, при одній з малих улиць галицького міста. В одинокій комнаті мешкало подружє, правда молоде, але недоконче щасливе. Комната служила мешканцям до праці і відпочинку, і не мала всегда такого сумного вигляду, як теперечки. Ті вікна, що тепер забіє дощ і порох, недавними часами перепускали веселі лучі весняного сонця. Комнату наповняв поганий і душний воздух, що змішав ся із запахом ліків. На ліжку, що стояло в однім куті, лежав блідий та сухий мужчина; хвилями встрясає ся на гадку про близький свій кінець, хвилями заносив ся від сьміху, думаючи, що забуде в уданій веселости на смерть і біль.

Низька, чистенько прибрана женщина сідала від часу до часу в ногах слабого; маленька єї стать з круглим лицем, котрого щоки вкривав гарний румянець, бігала від кутка до кутка, проявляючи нетерпелівість. Очи в неї заходили від часу до часу сльозами, а уста дрожали. З тим було їй до лица; а хоч і не була красна, то все таки єї милі очи мусіли звернути увагу кожного чоловіка.

— Юрку — сказала, взявши в свої дрібні палці костисту і суху руку чоловіка. — Юрку, ти мусиш мені признати, що ходжу коло тебе з любовю і старанем.

— Певно, дитинко, як тільки можеш і знаєш. — Ось і сказавсь, як можу і знаю, а то може значити, що я не можу більше і не знаю ліпше. Ой ти невдячний! — По щоках женщины скотили ся дві сльози, як дві перли, і затримали ся на груди.

— Олю! Сердечна дружино моя! Не плач, не журись — бо тим мене тільки до сьміху спонукуєш!

— О! я се знаю! То видко з твоїх очей. — Чекайже, за те відгризу тобі твої маленький палець. Шож? Призвляєш?

— Коли се тобі справляє привємність, кости обгризати....

Вона держала малий его палець в руках, і задумчиво поглядала на него. — Але ти сохнеш з кождим днем більше Юрку.

— Та я тим і не хвалюсь, бо якось і не пристало би навіть.

— Ах тобі шутки в голові, а мені болєм серце стискає ся.

— Та чого? дитино?

— Бо на остаяку умреш мені....

— Олю, такий кінець всіх нас чекає. По моїй смерті будеш мусіла пів року черно убирати ся, а другу половину на пів черно. Думаєш, що не буде тобі в чорнім одіно до лица?

— Але певно!

— Но бачиш! Ха, ха, ха!

— О і ти можеш так говорити! Чиж не любиш вже мене?

— Я заприсяг тобі любов! Я присягав так часто і на все можливе, на все, що видало ся бути найсьвятійшим в моїх снах молодих. До чогож були би придатні присяги, коли би навіть ти хотіла вірити в їх силу і сьвятість?

— Ой ти! ти! — і необачно схилила ся над чоловіком, щоби зложити поцілюнок на зісохлім лицю, та втиснула голову слабого в подушки.

— Е, моя пані, Ви за жорстоко обходите ся зі слабым.

— Чи може вразила тебе?

— Ні, ні, серденько! Я тільки тепер троха за слабій, щобим міг пестити ся.

— Не гнівай ся! Я хотіла тебе тільки укарати, бо ти зачав мені говорити о своїх присягах. О се були присяги! Одного вечера присягав ти на память своїх прадідів, а потому сам мені признав ся, що ти їх так мало знав, як і людей на місяці.

Пившим разом присягав ся ти на сьвітло сонця, хотій се була темна ніч, або знов на зьвізди, хотій небо закрило ся хмарами. Иди! йди! поганий!.... Але так на правду, Юрку, я хотіла би знати, як ти мене любив, на коли ти взагалі коли любив мене, а — коли ти мене не любив, — для чого ти мене взяв за жінку, а не котру иньшу? Чоловік, а тим біль-

стинктів гегемоністичних над Славянами і господарського визискування економічно слабших, або так званого псевдо-ліберального централізму.

Рускі друксортти.

В тих днях розіслав львівський ц. к. висший Суд краввий по всіх підвладних йому судах рускі і польскі (на окремих піваркушах) друксортти до розділення поміж уряди парохіяльні а призначені до звіщування случаїв смерти в дотичній парохії. Заголовок руского виданя: »Виказ случаїв смерти в місяци 189 . . . о котрих ся Уряд парохіяльний греко-кат. в довідав«. До кожного ц. к. суду прислано руских і польских друксорттв по половині, виходячи правдоподібно з того, на жаль не зовсім неоправданого становища, що не всі Русини дорожать ся своєю рідною мовою, та що найдуть ся такі ренегати (з котрими збралась тепер одна частина народців під командою проф. Романчука), котрі замість руских, друкованих фонетикою, жадають муть певно польских друксорттв, як се стало ся перед 2 чи 3 роками із звістною інструкцією до статистичних звіставлень розісланих львівським намістництвом до урядів парохіяльних, коли то теперішні аліянти ніби »независимих« народців громадно звертали руске видане, жадаючи польского, як на се суть письменні докази в будинку під кавками у Львові...

Рівночасно розіслала знов ц. к. краєва Дирекция скарбу по всіх підвладних їй округах скарбових і урядах податкових попри польскі друксортти також певну скількість руских під заг. »Заява для виміру загального податку заробкового« з дотичною інструкцією. І тут власть скарбова, надсилаючи небогато руских друксорттв, виходила мабуть з тої точки чи спекуляції, що Русини вмюють тільки плакати на покривджене своїх прав (котре і справді істнує) та зазначувати невдоволене, але користати з того, що вже мають, не дуже то кваплять ся...

З огляду проте, що як суди так і власти скарбові, маючи невелику скількість руских друксорттв — будуть Русинам напихати польскі, звертаємо вже заздалегідь увагу наших земляків на се, що побіч польских єуть і окремі рускі друксортти і що обовязком нашим є користати з друксорттв, виданих в рідній нашій мові. Нехай ніхто не звиняє ся тим, що се дрібниця, або що то вийде на одно, наколи польскі друки виповнить ся по руски, — бо від того, який є попит на існуючі вже рускі друксортти залежить се, чи власти старати муть ся о виготовлене иньших, котрих чимало нам ще хибує, як на пр. друксорттв статистичних для урядів парохіяльних, книжочок податкових, всяких аркушів виплат, фасій і т. и., і т. и.

Коли вже бесіда про друксортти, не завадить звернути увагу на сю обставину, що з новим роком мають увійти нові почтові друксортти обчислені на валюту коронову. Не знаємо відкого залежить апробата руских друків почтових, однак бе дуже в очи неконсеквенція на тім полі: бо коли з одного боку маємо листи пересилкові на звичайні посилки і за посліплатою, книжочки почтові заступаючі реценсії і візваня видані чистою рускою мовою і правописию фонетичною, то знов з другого боку істнують карти кореспонденційні, листові карти, грошеві конверти, друки для почтових кас щадничих, почтові наказки, всякі реценсії і друксортти телеграфічні владжені ще не тільки етимологією, але й макаронічною мовою, так зв. »язичієм«, де повно всякого: обиталища, призначенія, почтових служителей, снабденія, теченія, вимаганія, требованія, собирательних місць, зверненія, обстоятельства і т. и., та зворотів таких як: »однакже сіє пособіє не находить употребленія при посылкахъ статескихъ паперовъ« і т. и. Треба отже доконче щоби хто з наших заступників парламентарних постарав ся, не гаючи ся, бо саме тепер час до сего, о усуненє сеї аномалії. Є се, певно, одна з річий дрібнійших, але й дрібниць не треба нехтувати, бо з річий дрібнійших і важнійших складає ся цілість народних придбань і прав.

Селюг.

Вісти політичні.

Здає ся, що тепер щодня будуть повтаряти ся вісти про кризу кабінету долитавского а wraz з кризою і комбінації, хто заступить гр. Баденього? Вісти ті треба однак брати обережно, позаяк они будуть толкувати лише задушевні бажаня обструкціоністів. Хотя цісар 15 липня відїхав до Ішлю на кількотиждневий побут wraz з цісаревою, що може свідчити о правильнім ході внїшної і внутрішної політики, то мимо того заговорили дневники опозиційні про недалеку кризу кабінетову. І так подано собі на нічм не основану вість, що в самім кабінеті настало непорозуміє в поглядах на конференцію шляхти німецької у Відни. Бар. Гавч і гр. Гляйсбах мали би не годити ся з прочими членами кабінету, котрі, як звістия, в більшій часті єуть на урльоні. Відтак розпущено вість, що преємником гр. Баденього мав би стати намістник Тиролю, гр. Мервельт, клерикал. Те було не до смаку прасі ліберальній і она викомбінувала, що лутшим наслідником був би або бар. Гавч або колишній міністер внутрішних справ в коаліційнім кабінеті, маркіз Бакегем. »Deutsches Volksblatt« пішов ще дальше і каже, що зложено нового кабінету пробовано поручити гр. Кільмансегови, гр. Куденгове (намістникови Чехії), колишньому міністрови справедливости гр. Шенбернови та навіть дрови Штайнбахови, міністро-

ви фінансів з послїдних літ ери гр. Таффого. Всі ті личности мали однак відказати ся від тяжкої задачі керования Австрії, а лише маркіз Бакегем згодив би ся обняти президентуру кабінету. Так комбінують дневники обструкційні, хотя добре знають, що вже по віденській конференції шляхти німецької цісар приймав на два заводи гр. Баденього і бар. Гавча і — о скілько лутше поінформовані сфери знають — *полишив їм зовсім свободну руку до дальшої акції.* До того додаємо і той факт, що пос. Бернрайтер, довголітній кандидат до портфелю міністерияльного, а автор резолюції ухваленої на зборах шляхти німецької у Відни (11. липня), по зборах був так лихо настроєний, як ніколи. Відай не догадав ся яко острій референт резолюції, який вітер віє в горі і для того — пересадив в сакраментях. Наш суд о внутрішній ситуації основуємо на вістях, поданих нам на днях з кругів дуже поважних. А на нещастє праси опозиційної в суді тим утврждає нас і офіційна статя »Fremdenblatt-y« з 16. липня. »Fremdenblatt« пише: »Від якогось часу богато дневників ширить поголоски про кризу кабінетову. Поголоски ті відносять ся або лише до презеса кабінету гр. Баденього, або до деяких, або в кінці і до всіх членів кабінету. Отже, з висшого уповаженія, нотуємо, що всі ті поголоски зовсім безосновні, так само як і дальші донесеня, мов-би межі членами кабінету були які-небудь непорозуміня. Всі ті вісти захоплені з воздуха, а комбінації неfortunні, бо супоставляють в одно людий, котрих політичні пересвідченя єуть собі як-раз дуже противні. Праса заслужилась би лутше державі, як би замість тих здогадів розбирала способи усуненя контрастів національних на якійсь позитивній основі. Дальший розвій політичний мусить іти в тім напрямі, щоби управильнити національні відносини в Чехії в дорозі законодатній. В тім напрямі піде і правительство з найбільшою енергією«.

З статі »Fremdenblatt-y« виходить проте, що правительство не лише стоїть твердо в горі і солідарне в собі, але що оно думає справу чеську довести до доброго кінця в *дорозі законодатній*, т. є. що оно справу язикову предложить мабуть небавом соймови чеському до розбору. В тім дусі висказав ся гр. Бадені вже в часі засідань палати панів, коли там при адресі до трону бар. Хлюмецкий підніє справу розпоряджень язикових. Гр. Бадені заявив тоді, що правительство не відказує ся від участі в роботі над законом язиковим, наколи обі спорючі сторони виступлять з проєктами до такого закону. Саме правительство не потребує виступати з таким проєктом, видавши розпорядження язикові.

А що робить обструкція? Она пережує послїдні пригоди в Хебі, тішить ся віденською резолюцією німецької шляхти, завзиває дальше міста німецькі, щоби зрekli ся виконуваня пору-

ше мужчина мусить мати якісь засади і правила, котрими руководить ся, після котрих живе, а тим більше мусить мати ту найважнійшу засаду, на підставі котрої має для себе і для своєї товаришки і для родини придбати щастє! Ти мусиш мені сказати, для чого ти мене взяв за товаришку своєї долі і недолі! Чуєш? Щиро і по правді! Як би на сьвятій сповіді! Я була би дуже нещаслива, і ніхто не був би в силі мене потїшити, колиб ти не міг мені того висказати, для того не жартуї легкодупно, і не говори неправду — бо ти слабій, Юрку, ти дуже слабій!

— Так поважно, так сьвято? Га добре, скажу все, як було. Тільки наперед будь так добра поправити мої подушки. Ах як красно і зручно се робиш! На тебе годі гнівати ся. Олю, Олю, мені жаль тебе покидати — з тобою так мило було жити на тім сьвітї! Ага, до річи! Лиши вже, лиши так мені було добре. О всім почувеш — тільки терпеливо, дитино! Коли я ще сам такою дитинкою був, то не було супокійнішого сотворія над мене, не тільки на нашій землі, але і на цілїм сьвітї; я потрафив сам оден в однім кутику комнати сидїти годинами і бавитись. Коли родичі і знакомі пізнали таку здібність в мені то старались єї ще більше розбудити, обдаровуючи мене вселякими забавками.

— З початку я обходив ся із забавками дуже добре, але пізнійше, коли я вивідав ся,

що то в ляльках пишеть, в гармонїках грає, фігурки обертає, млинки крутить, словом, коли я запізнав ся з механічним уладженєм забавок, то кожда з них могла у мене бути віками, і переходити з покоління на покоління, розуміє ся колиби знов не знайшов ся такий механік, як я.

Коли я з часом научив ся шанувати мертві забавки, дано мені і живі. Я мав в дома голубів пару і годував їх цілими днями. Ніжне було се сотворіє, і одинока моя розривка, навіть ще тогді, коли зачав учити ся читати і писати.

Дитинна забава мусїла незабаром уступити науці, котра мене бавила, ще лутше навіть як давні пилки, коники, шаблі і стрільби. Наука релїгії, питаня і відповіді катихизмові справляли мені велику утіху, особливо тогді, коли мені удало ся вдоволити о. катехита. Добрий був се чоловік для дїтий, а найпаче для мене, бо все в класї сїдав на мою лавку, глїдив мене, і кождої лекції дав мені гарний образець сьвятого. Добрий був і учитель натуральної історії, він все брав мене до свого габінету, де рядами стояли більші і менші від мене звїрята, птахи, риби і вужі в слоїках. В другім покою були знов рослини вироблені з паперу, і багато каміня, себто мінералів. Мені все можна було оглядати, а навіть брати в руки, мені товариші дуже завидували; вступ до габінету був їм заборонений, а коли котрий часом мав прийти до габінету,

то сейчас і не сніло ся єму розглядатись; він памятав тільки на свою шкіру. Учитель наш умів полудити хосенне з привємним, і робив перед очима нашими всякі фізичні, та хемічні досьвіди. А я так полюбив фізику і хемію, що навіть в дома робив досьвід, щоби собі придбати більшого знаня. Звичайно робив я електрофор, топив в тій цілі живицю в пуделку із сардинок, але при тих досьвідах, та знищив плиту на кухні, що служниця і за місяць мені того не забула. Правда, що в гімназії латина, грека і математика нераз ставали мені кісткою в горлі — але за те я гарно бавив ся на годинах фізики, польского і руского язика, котрих учили людяні професори, що уміли мій дитинний цікавими оповіданями ум заняті. А вжеж то не було лутшого професора, над того, що подавав нам історію і географію (розуміє ся тільки тогді, коли викладав — але коли нам казав викладати, сохрани Боже!) — кождої години оповідав нам перекази, котрі переховали ся у ріжних народів, але так занимаючо і зрозуміло, що вслухавшись, бувало ми і не чули дзвінка шкільного. Так поводилось мені в школі неагірше — бо наука видавала ся мені забавкою, так як і ті забавки, котрих механізм я старав ся пізнати.

Далі буде.

ченого круга діланя, ободруєся взаємно, грозить і полохає читателів своїх федералізмом та клерикальною реакцією. Крім того видав генеральний штаб обструкції відозву, в котрій сказано, що кождий Німець буде »ein niederträchtiger Kerl«, котрий би під теперішню пору поважився бути иньшою думкою від Шенерера, подав ся на якінебудь переговори з правительством, або поважив ся виходити з якимнебудь проєктом до полагоди справи язикової. Побіч сего обговорюють німецькі дневники брошуру гр. Войт. Дідушицкого, додаючи, що она не є нічим иньшим, як лише тою річею, котру автор адреси до трону мав виголосити в раді державній, а не виголосив по причині наглого закриття сесії.

Тимчасом збирають ся нові хмари над овидом долитавским. Подібно як Чехи в Празі для піддержання своїх претенсій хотіли 18. липня скликати віче міст чеських (хотя в останній хвили відкликали), так задумали Словінці і Хорвати зібрати ся невдовзі в Цельовці або Цілеї (на ґрунті переважно німецькій), щоби ушмигнути ся у правительству о управильнене їх мови в житю прилюднім і взагалі обговорити способи оборони своїх прав народних проти Німців і Італіянців.

Ситуація в Царгороді зміняє ся безнастанно. Ледви донесли дневники, що Порта мимо ушмигнув монархів і погрози царя не думає уступити та опирає ся при посіданю Тесалії аж по Пеней-ріку, та що в виду того европейські держави будуть змушені фльотою задемонструвати під самим Царгородом, — як вже наспіла вість, що міністер заграничних справ, Тевфік-паша, явив ся на зборах амбасадорів европейських в Пері (15. липня) і заявив, що султан підчиняє ся в цілости воли Європи та що дальші переговори можна буде продовжати вже слідуячого дня. Лише з Крети надійшли тривожні вісти. Там Греки підчинили ся розпорядженням Європи в надії, що остров одержить автономію, але за те підняли оруже бажібожуки турецькі і оноді під Кандією звели бій з англійськими військами, в котрім понесли вправді значні втрати, але і убили 17 Англичан. Комендантом війск турецьких на Креті іменованій Джевад-паша. Пощо? Чи смирити бажібожуків, чи ярмити на ново християнських жителів?

Більов, новий секретар справ заграничних Німеччини, удав ся на днях в гостину до кн. Гогенльоге в Авсе. Він і має супровжати цїсаря в поїзді до Петербурга.

Новинки.

— **У президента ц. к. Ради шк. кр.** явила ся вчера депутация, про котру ми згадували, зложена з представителів руского товариства педагогічного, інтересованих родичів руских дітей і заступників Русинів в справі заведеня дальших клас (а певдовсім V-ої класи) при рускій школі вправ для дівчат у Львові. П. Президент прийняв депутацию вельми приязно і певняв о своїй прихильности для руского шкільництва, однак указував на технічні труднощі, задля яких імовірно не буде можна вже з слідуячим роком шкільним завести V класу. Петиция, внесена до властей шкільних руским товариством педагогічним і родичами львівських руских дітей в сій справі наспіла з міністерства просвіти до ц. к. ради шк. кр. і буде предметом наради. Сподіваємо ся, що рада шк. кр. доложить всіх заходів, щоби V кл. виїшла в житє з новим роком шкільним.

— **Щасливі там люди, блаженна сторона** мусить бути на тій Русі-Україні, коли від віків на неї так пхають ся чужі народи і просто хотять виперти корінне населене. Цікаво що у всіх великих містах на нашій широкій, рускій землі старають ся інші народи утворити для себе столиці, центра своєї сили. Наші Чернівці знімчені, Львів і Перемишль сполячені, а тепер хотять наш старий Київ змосковити. В російських газетах піднесли недавно проєкт, щоби столицю великого царства перенести з Петербурга до Києва. Петербург на півночі зимний і непривітний, не лежить в осередку держави і не сповняє своєї задачі а тільки висисає соки держави. Київ же має за собою сьвітлу історію найдавнїшої столиці на Русі, положений в осеред-

ку держави над могутним Дніпром — рікою, в урожайній і живописній околиці. Все те промавляє за перенесенєм столиці до Києва, а певдовсім, ми доповімо, промавляє те, що тим способом зміцнило би ся на Україні московський елемент і придало би ся єї на десятки а може і сотки літ...

— **Скарб.** В Почаєві на Волині, найдено великий скарб. О тім скарбі вже від давна кружили між народом вісти, а не знали, де за ним шукати. Дперва один фотограф, переїздяючи через Підкамень, затримав ся в тамошнім монастирі і засягнув там ближших інформацій, що до скарбу. Відтак удав ся до Почаєва і зробив з ігуменом монастиря угоду, на підставі котрої за винагородженєм четвертої часті скарбу, почав за ним шукати. І справді найдено три великі залізні скрині, котрі з трудом добуто з землі. По отвореню найдено множество дорогоцінних камінїв, старої зброї, вибиваної золотом і дорогими камінями, та готівку в старих польських і голендерських дукатах. О скількож на разі можна оцінити, скарб представляє вартість понад півтора мільона рублів.

— **Виділ «Руского Товариства педагогічного»** просить нас оповістити, що до 1-го вересня с. р. належить письма й посилки грошеві призначені для Товариства пед. і для «Учителя» і «Дзвінка» висилати до п. К. Паньковского, ул. Академічна ч. 8.

— **Архиєп. Стефанія** гостить тепер в Москві, куди завернула по подорожі через Самару, Казань і Нижній Новгород.

— **Страшний випадок** лучив ся недавно в Одесі. Якась жінка іменем Василєва, будучи на одеськім ринку, чудувалась дешевости бочки, котру она і купила. Бочка, як дома оказалось, мала якийсь запах. Хотючи єго знищити, она взяла котел від біля і скочила до хати за кипятком. Тоді свобідно бігаючі діти влізли в бочку і усївши на дії, почали бавити ся. Тимчасом Василєва вернула, піднесла при помочи сусїда котел і вилила увесь кипяток в бочку. Роздав ся прошибаючий крик. Василєва і сусїд остовпіли з перераження. Кинули ся на поміч і другі сусїди, та з трудом витягнули з бочки напів зварених дітей, що давали ще слабкі признаки житя. Нещасна мати, як божевільна, з диким ревом: «діти мої» кинула ся до них, але страгала зараз притомність. Дітей відправлено сейчас до шпиталю.

— **Скритоубийство.** Дня 8 червня с. р. убив хтось в селі Мостищах коло Калуша на дорозі, що веде з Мостищ до Копанок, Яна Ясиньского, фірмана о. декана Николая Рожаньского. Убитого найдено рано дня 9 червня на середині дороги з головою розчерепленою з заду і мозком розприсканим на кілька кроків далеко. Винників убийства мимо енергічного слїдства жандармерії доси не викрито. Убитий походив з Бережниць коло Калуша, був шляхтичем і мав в тім селі добрий куєник ґрунту. Мимо того служив у о. Рожаньского 23 літ. Мав 43 літ, Покійний був чоловіком спокійним, але любив забавити ся в веселім кружку і згаданой ночі був на весілї в сусіднім селі в Копанках, де став жертвою якоїсь злобної руки.

— **Гр. Голуховский** виїздить до Франції, до своєї жєни, котра лічить ся в сїрчаних купелях в Віттель, в Воєзах.

— **Весела смерть.** В Тексає, провінції Сполучених держав, засудили одного збродняра на смерть через повішене. Та місто трагічної сцени, скінчила ся тота смерть досить весело і сьмішно. Той збродняр просив, щоби єму не відмовили послїдної просьби т. є. щоби міг запросити до себе кількох приятелів. Дїставши на се позволене, написав він 60 карт з таким запрошенєм: «Любий пане і приятелю! Як знаєте, тутешній славний суд поручив менї відбути виправу на другий сьвіт в ділях наукових; дорожку вибрав я помічю стрічка, бо она найкоротша. Позаяк мій виїзд назначений на 26-го с. м. о год. 6 рано, прошу вас проте прибути до мене дня 25-го на маленьку прощальну гостину. Не забувайте поприносити з собою по кілька фляшок вина, бо місце мого помешканя надто віддалене від міста. Надїюсь, що не відмовите моїй просьбі і т. д. На те запрошене прибуло 27 приятелів, котрі в вязниці разом з урядниками забавляли ся до самого рана, а коли надїйшла година їзди на другий сьвіт, збродняр попрощав ся сердечно з своїми гостями, котрих по просту своїм веселим усопособленєм плїнив. Та мимо сего, що тота передсмертна забава так усїм подобала ся, суд постановив не дозволити вже ніколи на щось подібного.

— **Бувший костел Кларисок** при улиці Личаківській, що містить в собі магазин тютюну а також уряд цловий, перейде небавом на власність

громади міста Львова, котра єго відреставрує і призначить на Богослужене для учеників шкїл середних. Правительство рішило ся продати сей костел за 24.000 зл.

— **Шлюб з перешкодами.** В Кранїш, на Угорщині, відбувався цивільний шлюб жида Гольднера з донькою румуньского учителя Павлиною Думінеску. Населене урядило против сего демонстрацію і перервало акт шлюбу. Дїйшло до сего, що жандармерія мусїла прийти в поміч. На тім не конєць. В ночи другий відкинений панною молодою конкурент кинув на дїм молодого подружя динамітовий набій. Замах вправді не удав ся, так, що знищив лиш іґзисми у вікон, аж відпадки муру зранили тяжко жида Гольднера.

— **Іспит зрілости в ґімназії в Бережанах** відбув ся в часі від 2. до 8. липня. Сьвідощтво зрілости одержали: Бідер Абраг., Бельський Волод., Білеций Іван, Бухельт Теоф., Чехович Мечислав, Екерт Людв., Фльорер Мих., Янович Ґіп., Яримович Мих., Юньський Стефан, Кольберґер Мечисл., Кордуба Волод., Ковальський Волод., Матлаховський Іван (з відзн.), Монцібових Евг., Омайс Ґриг., Пащинський Станис., Плошак Каєт., Радловський Ґієрон., Равич Салам., Руп Яків (з відзн.), Сінґалевич Роман, Стобецкий Йос., Вигода Бенед. і екстерністи: Маєвський Антін, Мареш Фелікс, разом 26 абітурієнтів. Поправку дістало двох учеників публичних.

— **Ориґінальна смерть.** В Парижі строїла ся 17 літна сьпівачка Матильда Т. Запросила она до себе на сніданє чотири товаришки і заявила їм, що вже пережила ся; а скоро сьвіт не може вже їй дати більше нічого цїкавого, постановила скінчити з житєм. Добрі товаришки не відраджували їй зовсім того божевільного наміру; противно оговорювали єго на серію, предкладаючи приятельці ріжні способи самоубийства. В кінці рішено ся на трутину. Одна приятелька принесла трутини, а молода самоубійниця випила ту трутину при всіх. Коли наступила смерть товаришки повідомили о тім поліцію.

— **Оси а мухи.** Один природознавець англійський описує свої спостереження про житє осів в часописі Nature. «Доглянув я одного разу, оповідає учений, богато осів, як буюли довкола корови на пасовиску; мене зняв жалє над короною, котру кусали безмилосердно осі, як менї здавало ся. Тимчасом я переконав ся, що не мав жадної причини жалувати єї, бо осі не нападiali зовсім на неї, але уганяли за мухами і як лиш котра сїла на корові, осі кидали ся на них напрасно і ловили їх. Отже се було добре обдумане польованє на мухи. Коли осі зловила муху, відривала їй крила, голову а деколи кілька ніжок і несла єї до гнізда, певно для своїх молодих». Число забитих мух в протягу 20 минут такого польованя обчисляє той спостерігач на 300 до 400 штук.

— **Жовта пропасниця**, се найбільше нещастє народів полудневої Америки, стане ся тепер менше небезпечною. Молодому італійському ученому дру Санареллі, директорови гіґієнічного інститута в Монтевідео а ученикови Пастера, удало ся викрити бациль бразилійської жовтої пропасниці. Д-р Санареллі літама студіював сєсю слабість в Бразилії та Ураґваю і дослїдїв, що бациль пропасниці жовтої, подібно як мікроби діфтеричні, множить ся в безчисленнім множестві в долїшній часті тіла людского і витворює сильну отрую. Молодому ученому повелось уже винайти средство, убиваюче сей бациль і він назвав средство се «антимарильсерум», а дотеперішні проби видали дуже надїйні результати.

— **Король сямський** виїхав з Росії і загостив до Швеції.

— **Демонстратор.** З Боденбаху (в Чехії) доносять, що б. намісник чеський, гр. Фр. Тун, відкривши тамошню виставу промовою, завершив річ своєю словами: Heil Ausstellung, heil Bodensch! Наука Шенерера має своїх адєптів і посеред німецьких консервативів.

— **Молодотурки**, офіцери в армії турецькій напхитались бїди. До сто офіцїрів увязнено за агітациї і читанє заборонених книжок (?) і поставлено перед суд воєнний.

Іменованя перенесеня, відзначеня і конкурси.

— **Іменованя.** Львівський виспий суд кравчий заїменував Рудольфа Рїхтера, Волод. Іваницького, Юл. Верещиньского, Стеф. Бол. Луковского, Тит Гоблера, Волод. Гладиловича, Вінкент. Рольского, І. Хильяка, Івана Герасимовича, Тад. Заячківского др. Едв. Краттера аскультантами судовими.

Гіґієнічна охорона
ДЛЯ ПАНЬ
є найвиґіднійшою і найлучшою.

Перевисшає всі дотеперішні спеціальности ґумові.

Картон 2 зл.

Головний склад комісовий в аптиці
під
»СРІБНИМ ОРЛОМ«

Зигмунта Рукера
у Львові.

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженєм і

3% АСИГНАТИ КАСОВІ

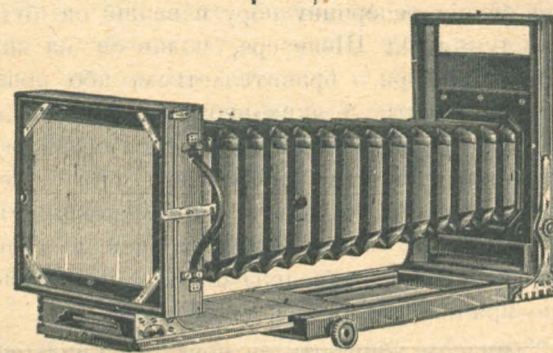
з 8-дневним виповідженєм,

а всі інші находячі ся в обігу 4 1/2% Асигнати касові з 90-дневним виповідженєм будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4% з 30-дневним речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

Перший християнський
ново отворений склад апаратів і всіляких
приборів

до заводої фотографії і для Н. аматорів
поруває низше ція у всіх фірмах краєвих
і заграничних.

Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на
провінцію відвортною почтою виконує ся. —
Найбільший і найдешевний склад всіляких при-
борів до фотографії. На жадане випозичає ся
апарати до великості 24:30 (за винагородою
2% вартості апарату) з об'єктивами Voigtländer'a,
Steinheil'a, Göerz'a і т. д.

Едмунд Бродковський

Львів, ул. Баторого 22. 131 7—140

Львів, ул. Собеского ч. 9 і 33.

Перше заведене похоронне ЙОАННИ ОСТРОВСКОЇ

у Львові, ул. Собеского ч. 9 і 33.

Уряджує похорони від поединчих до найсвітліїших зі знаною совістністю і старанністю по як найприступніїших цінах.

Домовини в як найбільшій виборі.

Для дітей і панночек білий караван і білі убраня.

СКЛЕПИ при улиці Собеского ч. 9 і 33, а головний склад у власнім домі
улиця Пекарска ч. 69.

Львів, ул. Собеского ч. 9 і 33.

Фр. Іхньовський

(з Кракова)

у Львові, ул. Батория ч. 6.

Поруває звіні з доброты а не уступаючі в смаку праским шинки, крайні і сі-
кані ковбаси, і всякі інші вироби вхо-
дячі в область
масарства.

Товари виробляє з сьвіжого і чистого
мяса.

Висилка на провінцію зі знач-
ним рабатом, котру виконує ся відво-
ротню. 124 8—20

Перший руский склад і робітня виробів
ножівничих власних і англійских

під фірмою

Іван Ляврук

поруває

Бритви, ножички, спизорики, трокарі і пуцадла
для худоби, ножі і ножиці огородові, ножі сто-
лові і кухонні, і різні вироби ножівничі.

Приймає бритви до остреня і обтяганя і всілякі
замовленя так в місци як і з провінції виконує
як найкорше і найдокладніше.

Дякуючи за дотеперішні взгляди прошу по-
важаних родимців о такі і на будуче

з поважанєм

Іван Ляврук, ножівник

128 10—10

ул. Галицька 6. у Львові.

Рукодільня слюсарска

Григорія Васіки

у Львові, ул. Коперника ч. 16.

Виконує всякі роботи входячі в обсяг слю-
сарства яко то: окутя до вікон, дверей, брам,
кафльових кухонь, ваг децимальних, бальконів,
сходів залізних, ганків, штахетів до гробовців і
опарканованя церквей, хрестів надгробних і ве-
жових, лятарнь надгробних і інших, канделя-
брів до церквей з кутого заліза, уряджує гро-
мозводи на церквах, приймає всякі наприви
замків і інших річей. 127 6—10

Робітня кравецка

АНДРЕЯ КОБІЛЬНИКА

у Львові

улиця Сикстуска ч. 30.

приймає всі замовленя на мужеску одіж,
також для 125 8—10

Всч. Духовенства

і виконує красно, скоро і дешево.

МАГАЗИН

ОБУ

РУДОЛЬФА АЧКЕВИЧА

виконує обув з добірного матеріалу
ших фасонів. — Обув дамска, мужеска

РОБІТНЯ

ВИ

у Львові, улиця Сикстуска ч. 23

(стара почта)

тревало, елегантно, після найновій-
і дитинна, спеціально для духо-
венства і непромакальна до польованя.

З провінції просить ся о старий оказ на міру.

123 9—22

Кароль Домічек

електро-механік у Львові

ул. Сикстуска ч. 23
газовим мотором двигане

Заведене

електро-механічне
заводить найтриваль-
ше і найдешевше:

дзвінки електричні, те-
лефони, громозводи і
такі інші.

Всякі наприви орудує
як найобістнійше.

ул. Хорущини ч. 11
старано устроений фаховий

Варстат

длянаприви роверів
удержує на складі
славно-звісні сьвітові

Ровери «Адлер» за-
разом прибори: гуми,
ліхтарки, дзвінки і т.
д. найлучшого рода.

160 7—10

Новости на дамскі сукні сезонови!

Матеріи вовняні, Зефіри, Батисти,
Піки, Кретони, Перкалі,
Брокати

АНТІН ПІЗУНЬСКИЙ

Львів,
Академічна 12.

Парасольки
Рукавички, «Фігара», ковніри
коронкові, Паски, Фартушки.

Магазин богато заосмотрений.

Ціни низькі, конкурандційні.

151 15—47